

Papcio Chmiel - Henryk Jerzy Chmielewski

Urodził się i mieszkał w kamienicy nazywanej Piwnicą Gdańską przy ul. Nowomiejskiej 18/20 m. 7 w Warszawie. Zniszczony w 1944 budynek nie został odbudowany po wojnie (na jego miejscu znajduje się zrekonstruowany Barbakan. W latach 1930–1936 uczęszczał do Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3 przy ul. Rybaki 32. W 1936 rozpoczął naukę w prywatnym męskim Gimnazjum im. Stefana Żeromskiego Towarzystwa Przyjaciół Polskich Szkół Średnich przy ul. Marszałkowskiej 150. Był członkiem 70 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej. Opuścił miasto 7 września 1939, po radiowym apelu Romana Umiastowskiego, i dotarł do Łukowa. Wrócił do Warszawy w październiku 1939 .

W marcu 1943 złożył przysięgę i został żołnierzem Armii Krajowej. Otrzymał pseudonim „Jupiter". We wrześniu 1943 rozpoczął naukę w nowo uruchomionej Państwowej Szkole Budownictwa. W czasie Powstania Warszawskiego był żołnierzem w stopniu starszego strzelca w szeregach 7 pułku piechoty AK „ Garłuch ". Najważniejszym zadaniem pułku było opanowanie lotniska na Okęciu. Atak został jednak odwołany. W dniach 1 i 2 sierpnia 1944 część żołnierzy „Garłucha" poległa lub została wzięta do niewoli (w tym 1 sierpnia Henryk Chmielewski), większości udało się jednak wycofać lub rozproszyć po okolicy.

Z powodu zniszczenia lewobrzeżnej Warszawy, w 1945 zamieszkał przy ul. Nawrot 8 m. 15 w Łodzi. W marcu 1945 rozpoczął pracę w Centralnym Zarządzie Przemysłu Włókienniczego jako kreślarz w Wydziale Technicznym oraz rozpoczął naukę w drugiej klasie licealnej prywatnego Gimnazjum im. Duczymińskiego. W lipcu 1945 został powołany do wojska. Służył w Toruniu.

Karierę graficzną rozpoczął w wojsku, od opieki nad gazetką. Po przejściu do cywila w sierpniu 1947 pracował jako rysownik, początkowo w „Świecie Przygód", następnie w „Świecie Młodych". W latach 1950–1956 studiował na Akademii Sztuk Plastycznych w Warszawie na Wydziale Grafiki. Był autorem kontynuacji serii komiksowej „Sierżant King z królewskiej konnicy" (1947) oraz komiksów własnego pomysłu „Półrocze bumelanta" (1951) i „Witek sprytek" (1955–1956).

Szerzej znany z bardzo popularnej, ukazującej się od 1957, serii komiksów „Tytus, Romek i A'Tomek", która rozeszła się łącznie w wielomilionowym nakładzie. Przez wiele lat pracował w czasopiśmie „Świat Młodych", w którym publikował kolejne odcinki. W latach 1989–1990 powstały dwa dziesięciominutowe odcinki serialu animowanego pt. „Narodziny Tytusa" oraz „Edukacja". Dwanaście lat później na podstawie scenariusza wyłonionego w drodze konkursu powstał pełnometrażowy film animowany *Tytus, Romek i A'Tomek wśród złodziei marzeń*. Do maja 2010 ukazało się 31 części serii komiksów „Tytus, Romek i A'Tomek" oraz książki *W odwiedziny do rodziny*. Napisał też autobiografię *Urodziłem się w Barbakanie* (1999) oraz jej kontynuacje, *Tytus zlustrowany* (2007) i *Tarabanie w Barbakanie* (2013). Jest również autorem ilustracji do książki Barbary Tylickiej *Generał Ciupinek*. W styczniu 2005 premierę miała gra komputerowa *Tytus, Romek i A'Tomek – Armia zbuntowanych robotów*. W 2009 Poczta Polska wprowadziła do obiegu znaczki pocztowe z Tytusem, Romkiem i A'Tomkiem, a także kolekcjonerską kopertę FDC. Pod koniec 2010 wydawnictwo Agora wydało słuchowisko CD na podstawie XIII księgi przygód „Tytusa, Romka i A'Tomka" – „Wyprawa na wyspy nonsensu" – z dołączoną książeczką z rysunkami Papcia Chmiela, a Poczta Polska wydała w wersji limitowanej kalendarz na rok 2011 – *4 pory uśmiechu* z ilustracjami narysowanymi m.in. przez Chmielewskiego. W maju 2011 została wydana książka autorstwa Chmielewskiego pt. *Witek sprytek i inne opowieści*. W 2015 wydawnictwo Egmont wydało grę planszową *Tytus, Romek i A'Tomek*, a wydawnictwo Prószyński i spółka – komiks *Elemelementarz*.

Za swoją twórczość został uhonorowany:

- Orderem Uśmiechu.
- 31 maja 2007 został odznaczony **Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis".**
- Podczas uroczystości z okazji 65. rocznicy wybuchu powstania warszawskiego, 2 sierpnia 2009 w Parku Wolności, odznaczony **Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski** za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za osiągnięcia w działalności na rzecz rozwoju polskiej kultury.
- 17 lipca 2013 otrzymał wyróżnienie „Zasłużony dla Warszawy".
- W 2019 otrzymał z rąk Prezydenta RP Medal Stulecia Odzyskanej Niepodległości.
- Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

Zmarł w nocy z 21 na 22 stycznia 2021 w Warszawie w wieku 97 lat. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 10 lutego 2021 w Domu Pogrzebowym na Powązkach Wojskowych, po czym ciało Chmielewskiego zostało złożone w grobie rodzinnym na Cmentarzu Bródnowskim (kwatera 18D-VI-5).